

(Ve de la Pàg. anterior)

va en el bon menjar, aquell Nadal d'abans, eren temps d'almoines, de regal, d'estrenes. Les primordials esdevenien "pa i nous" i els rebien els infants i els serveis públics. La gent es mostrava molt acollidora i les famílies esperaven el regal que els faria el veí per correspondre d'aital mesura. No us penseu, però que tot eren afalacs o comerrufes plenes de sinceritat, doncs més d'un cas es donava en què esperant l'un i l'altre, passava la diada i després tot eren correuïtes.

"Perdona noia", - deia una mestressa de casa a la seva veïna - que no et doni el meu regal fins avui (a lo millor era el dia 28, dia de les enganyifes) però és que un oblit el té

"El que no celebra el Nadal, es que molt poc val"

qualsevol! El mateix et dic! responia la veïna. I ni una ni l'altra acceptaven de bon grat l'obsequi, per la temença de què fos un engany. Actualment les coses es fan millor, cadascú es compra el que li recomanen per la "Tele".

"El que no celebra el Nadal, és que molt poc val". I es celebrava, vaja si es celebrava en casa i en els saraus que totes les societats recreatives oferien en els locals. L'Ateneu, Al "Tabarran", a tota la munió de llocs d'esbargiment. Dansa, ball de tarda, ball de nit, concerts de piano, amb les millors orquestres del moment, amb tot el que fes xivarri. Perquè els nostres avantpassats també en sabien de fer soroll i molts d'ells també deien: **"Les perdius i les dones, per Nadal són més bones"**. I amb un dret a la butxaca feien el "pinxo" com els "estraperlistes" d'esdevenir o el que ofereixen duros a quatre pessetes d'avui dia.

Una de les altres virtuts d'abans era que l'endemà de Sant Esteve, amb les festes del Nadal ja exhaurides, tothom tenia assignada la seva feina i ningú la defugia, llevat del germà d'en Navarro (el nostre il·luminat oficial) que es llevava a les dotze del migdia, puix del contrari no podia fer la migdiada de l'una.

Aquelles festes tant entranables del Nadal tenien una perllongació festiva el dia 28, diada

dels innocents. Avui quasi passen de llarg, però abans no. Cadascú en pensava una de les seves i en les enganyifes hi havien moltes

Fins les dones dels guàrdies civils criaven bèsties per Nadal

variacions. Els fideuers fideus amb fils a dins, el "estacamaqui" anava de boca en boca i molts rebien del "carpó", alguns restaurants feien menjar de fang imitant als de debó, s'anava per les cases a donar notícies falses (la majoria agradables, no un penseu), els pastissers feien pastissos de cartró, els de la colla del Ferro clavaven les portes d'algunes estades i a l'endemà no es podia sortir. En fi, tota una sèrie d'innocentades per distreure a la gent que quelcom tenia que divertir-se sense futbol per les nits, sense "Tele", sense discoteques, sense pubs, ni pabs, ni sense "camells" oferint el paradís per quatre quartos.

Jo crec, però, que el més bonic de tot era el pensar en el Nadal que s'apropava, aquella perspectiva encisadora que aixemplava el cor

dels desvalguts, aquells repicars de campanes de les dues de la tarda del dia abans, aquella munió de detalls que anunciaven les festa més escaient de l'any. **"Ara ve Nadal, menjarem neules i torrons i amb acompanyament de guitarra cantarem cançons"**. El dia abans, les mestresses de casa s'endinsaven dins el galliner i la escabetxinada del bestiar era general, de res servia que els pollastres s'envalentonessin tot dien que eren els amos del corral, que les gallines demanessin compassió tot proclamant que els seus ous eren els millors del 'encontrada, que els porcs que encara restaven vius de la matança anterior, diguessin que l'any vinent restarien més grassos, etc. etc. No valien excuses, ni aquells moltó que deia el mateix nom del fadrí de la casa i que confiava en el seu recolzament sortia lliure de l'escomesa. Que després de deixar les cassoles a punt per l'endemà, es calentaven un maó ben calent per anar a la missa de Gall (l'únic que es salvava per intersició divina) i se'l posaven als peus mentre que els seus marits

es posaven els esclops plens de palla per tenir-los calents i no agafar penellons. I tothom ja pensava en el dinar de endemà, mentre es preguntaven l'una a l'altra: quants convidats tindreu vosaltres? Quines preguntes de fer, nosaltres cap, no veus que per Nadal cal agafar-se com cal! Passat Sant Esteve, a la farmàcia de la plaça la gent feia cua per demanar al senyor Canal, algun remei per desengreixar els budells i més d'un s'exclamava de aital contrasentit. **"Es veu**

Amb quina il·lusió no s'esperaven aqueles festes

que la carn que menjem per Nadal s'hi troba bé a l'estómac doncs no hi ha manera de fer-la sortir".

Permeteu que us parli quelcom del resopó que es feia a la matinada després del ball de nit. Si quedava algun desganat del sopar de la nit abans i que amb els moviments de la ballarica tomava a tenir fam, no diguem de els destrosses que es feien a les casoles que miraculosament encara no restaven buides del tot. Tant, que al matí, les

sofertes mestresses s'endinsaven de nou al galliner per veure si quedava alguna cosa per liquidar mentre les poques gallines, pollastres i conills que restaven ja no sabien on amagar-se. Fins es deia que algun d'ells s'enfilava a dalt el campanar, però com que el capellà sempre restava a l'aguait, **"Tururut, tururut, baixa noi, que jas has rebut"**.

Fins les dones dels guàrdies civils criaven bestiar per Nadal i un any que els tenien més grassos que mai, una nit varen entrar uns lladregots a la caserna i se'l van endur tots. Adhuc varen deixar una nota que en pla mofeta deia així: **"Por esta vez pase, pero otra vez a ver si los alimentáis mejor"**.

En fi, el Nadal d'abans era així més o menys. El d'ara és diferent encara que també es celebra adequadament, però no és el mateix. La gent se'n va al restaurant, menja meló amb pernil, grosts de granota, faisà amb naps i "pato a la naranja" i no veu vi del racó, sinó cava. Abans el que cavava es cansava i avui no cava ningú.

JOAN SOLÉ TURA

YOGA ESCOLA

Jaume Grau

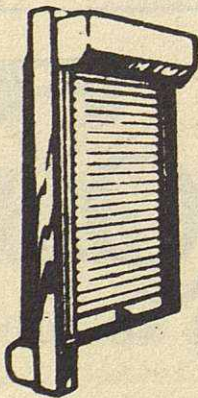
- Curs de iniciació
- Curs d'aprofundiment
- Classes per nens
- Classes per gent gran
- Classes de grup (individualitzats)
- Classes individuals

Escola vinculada a l'Associació Viniyoga Internacional
Professor reconegut per l'Associació Espanyola de Practicants de Ioga

Gaietà Ventalló, 18, 2on
08100 MOLLET DEL VALLÈS
Telèfon 570 11 70

Persianas Mollet

de ANTONIO ISAAC

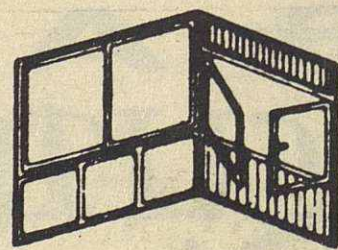
Fabricación y colocación
de todo tipo de persianas

Puertas plegables
en madera y plástico

Confección y colocación
de cortinas

Carpintería en aluminio
en general

Mamparas para baño
y ducha

SOLICITE PRESUPUESTO SIN COMROMISO

Felices Fiestas y próspero Año Nuevo

En Montmeló:
Parque de la Quintana, local 2
Tel. 572 09 69

En Mollet:
Roger de Lauria, 11
Tel. 593 89 53